

Ի Ն Չ Պ Ե՞ Ս Թ Ռ Չ Ե Լ Ս Տ Ե Փ Ա Ն Ա Կ Ե Ր Տ

Օղանավով Երևանից Արցախ մեկնելը լուրջ պրոբլեմ է դարձել: Ըստ որում պրոբլեմն առկա է ամիսներ շարունակ և հատկապես սրվել է Հայաստանի ու Արցախի շրջափակման հետևանքով: Ցավալի է, իհարկե, որ այս հարցին ոչ մեկը ուշադրություն չի դարձնում, ոչ մեկը լրջորեն չի մըտածում այն մասին, թե Հայաստանում ապրող տասնյակ հազարավոր արցախցիներ ինչպե՞ս, ի՞նչ ճանապարհով պետք է հաղորդակցվեն Արցախում ապրող իրենց հարազատների հետ, բայց առավել ցավալի է, որ օղանավակայանի աշխատողները ժողովրդի

համար այս դժվարին կացությունը իրենց գրպանները լցնելու միջոց են դարձրել: Դատեք ինքներդ. Ստեփանակերտ մեկնելու համար ցուցակագրվել ենք դեռևս հոկտեմբերի 29-ից, բայց դրամարկներից մինչև օրս չենք կարողացել տոմս վերցնել, չնայած երբեմն օրական 10—15 ինքնաթիռ է մեկնում Ստեփանակերտ: Ո՞ւմ են տրվում դրանց տոմսերը: Չար լեզուներն ասում են՝ նրանց, ովքեր կարողանում են օղանավակայանի աշխատողների հետ լեզու գտնել: Իսկ այդ «լեզու գտնելը» արժե 25—100 ռուբլի: Ով տալիս է, նա էլ գնում է:

Բողոքելով այդ երևույթի դեմ, պահանջում ենք հսկողության տակ առնել օղանավակայանների աշխատանքը՝ առանձնապես՝ դեպի Արցախ չվերթերը: Բողոքում ենք հատկապես օղանավակայանի աշխատողներից, և ոչ միայն շորթումների, այլև կոպտության, անօրինական գործելակերպի համար և հույս ենք փայփայում, որ մեր բողոքը անհրաժեշտ արձագանք կգտնի:

(Նամակի տակ ստորագրել է 52 մարդ)